

Forslag til forespørgselsdebat om Pituffik, Thule Air Base. Hvad skal Grønland have ud af amerikanernes tilstedeværelse på grønlandsk territorium? Hvad skal vi kræve af afkast og hvilke aftaler skal vi kræve genforhandlet?

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

1. Behandling

Jeg vil gerne først takke medlem af Inatsisartut Sara Olsvig for at hun har givet Inatsisartut mulighed for at gennemføre denne forespørgselsdebat omkring Pituffik.

Med disse indledende bemærkninger kan vi ikke komme uden om den historiske udvikling som vi kender (såfremt vi nu havde mulighed for at medtage alle de ting som vi ikke kender til, hvor lang mon denne liste have været) og scanne hvilke begivenheder som Pituffik har været en del af.

- Vores indlemmelse i “Rigsfællesskabet” i 1953 og danskernes pludselige interesse har utvivlsom baggrund i deres forventede gevinster på området. Her skal vi fra Partii Naleraq ikke komme ind på alle danskernes fejltagelser indtil da, men blot henvise til forskeren Gudmundur Alfredsson´s doktorafhandling, på klodens fornemste juridiske universitet, Harvard University.
- Hingitaq 53. er blot en af resultaterne af hvorledes grønlænderne gennem tiden blev ramt. Og historieskrivningen på dette område er ganske omfattende, og har givet ar på psyke og legeme i generationer. Ordføreren fra Partii Naleraq har fulgt nogle af de mange retssager i kølvandet på disse sager i Danmark, og har lyttet til Danmarks forsvarsadvokat som på uhyggelig vis nedgør den grønlandske befolkning. Da advokaten jo forsvarede den Danske stat, må det være sådan at hans ordbrug er Danmarks mening. Vi hører helt indtil i dag om Inughuit´s diskriminering og behandling, disse forhold kan på ingen måde accepteres.
- Byggeri af en by under indlandsisen med atomkraft til elektriciteten. Uden på nogen måde at spørge grønlænderne, men utvivlsomt med dansk accept, eller som minimum med danskernes viden, har USA bygget ind by under indlandsisen, med atomkraft til el-produktionen. Vi ved nu at dette elektricitetsværk som er fyldt med skadelig og dødelig radioaktiv materiale den dag i dag stadig befinder sig under isen.

- I forbindelse med flykatastrofen hvor et bombefly forulykkede under landingen til Pituffik basen i 1968, dukkede mange af hemmeligheder op til overfladen, hvor den danske regering med løgneren som våben gjorde vort land til lejeplads, og dokumentationen i dag gør sagen ganske uacceptabel.

Hvad ville danskerne have gjort såfremt et sådant bombefly under indflyvningen til Aalborg lufthavn var forulykket og faldet ned i Limfjorden. Jeg er ikke i tvivl om at man ikke ville nøjes med et erstatningsbeløb, ville forlange at hele Limfjorden skulle tømmes for vand og renses igennem, så al radioaktiv materiale kunne fjernes. Men ulykken ske i nærheden af Pituffik, og der befinder der sig fortsat 2 styk bomber på havbunden, og der forurenes i omgivelserne gennem mange mange år. Sådanne beskidte handlemåder som gøres med løgneren som våben, er områder som vi beder om at der rettes op på.

- Itilleq aftalen af 2003 indeholder en bestemmelse om at når den danske regering vil diskutere hvilket som helst forhold som har med Grønland at gøre, skal have grønlandsk deltagelse, hvilket indtil nu til stadighed misligholdes af danskerne, men det værste er at vores egen Naalakkersuisut blot ser på og blot accepterer disse tilstande.
- Igaliko aftalen fra 2004 nogle mindre forbedringer i vores forhold, men har dog den betydning at vi i dag skal sidde med ved forhandlingsbordet. Desværre ønsker danskerne ikke at forandre danskernes daværende repræsentants aftaler under 2. verdenskrig, og de ”fornyelser” som blev foretaget i 1950-erne, og da danskerne har givet carte blanche ønsker man ikke ændre på dette. Og hvis vi grønlandere ønsker at få håndgribelige fordele af disse situationer må vi gøre os til en selvstændig stat, og gennemføre direkte forhandlinger med USA, og vi vil først til den tid kunne se hvilke fordele dette har.
- Vi fik Selvstyre i 2009, og det resulterede i at vi overtog flere sagsområder. Men det vigtigste er at vi nu er anerkendt som et folk, og at vi på et hvilket tidspunkt uden at spørge andre kan beslutte os for vores egen selvstændighed.
- Forurening, - en ganske betydelig forurening, ikke kun i Pituffik, men ved alle Amerikanernes tidlige militære anlæg, og i Kangilinnguit (Grønnedal) er der indtil i dag ikke gennemført oprydning ved, og såfremt der skal gennemføres en fuldstændig oprydning og rensning, skal bomber på havbunden udfør Moriusaq, den tidligere by under isen med atomkraftværk, vil alt dette ikke koste under en milliard. Vi må gennemføre en samlet registrering af al den forurening i vore områder, og derefter gennemføre en oprydning finansieret af forurenerne.
- CIA hemmelige flyvninger gennem vore lufthavne, med Danmarks accept, uden at vi blev informeret. Efterfølgende kan man forstå at disse hemmelige flyvninger, og transit ved vore

lufthavne har været hemmelig kendt af Danmark, og har mislighold sin forpligtelse til at informere vort land.

- Og så videre, ja, disse ting som jeg har nævnt her lidt før, hvor det egentligt er på tide at sige nu er det nok, hvor mange områder mon vi ikke ved noget om?

Disse ovennævnte emner som vi fra fremlagt fra Partii Naleraq, og hvor meget Danmark har brug for vort land fik vi beviser for, under interview med den danske udenrigsminister Martin Lidegaard DR's 21. søndag den 21. januar i år, idet vi hørte den danske udenrigsminister Martin Lidegaard ganske tydeligt indrømmelser. Derfor taler vi ikke om emner grebet ud af den bare luft! Vi skal ikke være i tvivl om at denne indrømmelse blot er en dråbe i havet!

Forholdene er stadigvæk vanskelige, og grønlænderne har gennem rigtig mange år kun haft små krummer af rester indenfor den gamle aftale.

Derfor mener vi hos Partii Naleraq at mine nedenfor nævnte emner må være grundlaget, såfremt vi skal have fordele af disse situationer:

1. Hvis vi ønsker at gennemføre håndgribelige forbedringer, må vi grønlændere tage udgangspunkt i flere handlinger. Forsvarsaftalen fra 1951 har udgangspunkt i 2. verdenskrig, som Danmarks repræsentant i USA Henrik Kauffmann underskrev, og denne aftale vil man så længe vi er i "Rigsfællesskab" med Danmark ikke lave om på. Situationen er derfor således, at vi såfremt vi det grønlandske folk ønsker at drage fordele kan vi først efter at vi er blevet en selvstændig nation selv gennemføre forhandlinger og bane vejen i den rigtige retning. Men Greenland Contractors blev drevet er grønlænderne på alle måder bliver diskrimineret, ganske få er i beskæftigelse, og der er lønmæssig diskrimination, og kun en mindre del af overskuddet er tilfaldet vort land, og derfor er den "gamle ordening" ikke tilfredsstillende at skulle tilbage til.
2. Jf. Itilleq aftalen (Hans Enoksens og Per Stig Møllers aftale) er det ellers bestemt at når sagerne drejer sig om Grønland, skal Grønland altid deltage, men helt i for ganske få dage siden blev denne bestemme ikke udnyttet. Ser vi på den historiske udvikling, har Danmark aldrig været ærlige overfor os i forhold til Pituffik, og dette vil aldrig ændre sig, (vi kan blot nævne flykatastrofen i 1968 med de mange løgne), lad os grønlændere derfor SELV direkte forhandle med USA's regering, fordi først derigennem kan vi drage fordel af situationen, alle andre handlinger er manipulation.
3. Og vi må også selv oprette en Styrelsen for Erhverv, således at dem som ønsker at skabe virksomheder kan gøre dette indenfor vore egne lovregler, og ikke som i dag ved etablering af A/S virksomhed under Danmark.

4. Som det vigtigste må vi som det grønlandske folk sammen reagere overfor omverdenen, og ikke lave ændringer på den beslutning som vi træffer, - først derefter vil vi få gavn af situationen.

Det må være slut med at vi skal nøjes med resterne, gennem hundrede af år har danskerne egenhændigt udnyttet os og kun tænkt på deres egne fordele. Og i forhold til Pituffik må omkring 70 års stiltiende accept af forholdene stoppe! Lad os droppe den ubegrænsede tillid til danskerne som vi har, og lad os overtage roret selv, og gennemføre nye forhandlinger, som vi det grønlandske folk kan drage fordele af, også indenfor samhandel, - så lad os ikke se på problemer, men på muligheder, for vort land og vore folk!

Lad os sætte en grænse for vores accept af tingenes tilstand, lad udnyttelsen af vores land stoppe her, - lad os vise klodens befolkning at vi har overlevet i et land i 5000 år som andre ikke kan klare sig under, med ansvar og selvstændighed!

Løgnen kan ikke være grundlag, dengang som nu. Lad os blive en selvstændig stat, først derefter kan vi skabe vore egne fordele.

Tak.

Per Rosing Petersen